

[Lilli Gyldenkilde]

Med hensyn til de penge, vi ønsker sat af til at købe det såkaldte isenkram for, har jeg sagt det i min tale. Hr. Tommy Dinesen har, så vidt jeg husker, også sagt i sin tale, at det var det, det handlede om. Så det kan ikke komme bag på nogen, at der hverken er tale om 50 eller 100 mill. kr. Det er ikke ret meget, der her er tale om, og der burde i hvert fald komme det ud af denne sag, at man sikrer, at de penge, der er bevilget til forskning, bliver brugt til forskning.

Det sidste, jeg skal sige, er, at jeg glæder mig meget til at høre arbejdsministerens svar på fru Lone Dybkjærs spørgsmål om det med registrene. Kan vi nå dertil, at vi efterfølgende, når vi er, skal vi sige lidt mere seriøse i vores udvalgsarbejde, end der nu er blevet lagt op til, ser nærmere på, hvordan vi får klaret dette, står vi gerne bag, for det har været et ønske hos os i mange år.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal være min sidste korte bemærkning, vil jeg godt sige til formanden for en ordens skyld.

Jeg vil gerne sige, at isenkram ind imellem effektiviserer forskningsindsatsen, så jeg er nødt til at sige det: der er også forskning, der er blevet bedre ved, at man har haft dataudstyr til sin rådighed. Hvis fru Lilli Gyldenkilde var gået op og havde sagt: vi vil gerne have 1 eller 2 mill. kr. mere til arbejdsmiljøforskning, så havde vi vel ikke diskuteret det.

Om de andre punkter har jeg simpelt hen sagt, at jeg ikke er enig. Jeg er ikke enig i, at det, der er behov for, er opprioritering og bedre koordinering af arbejdet. Jeg mener, det er en total revurdering, for jeg mener, det er kaos, og jeg mener, at det system, vi har lavet, måske er forkert. Det vil jeg i hvert fald gerne have vurderet. Er det ikke en ærlig sag simpelt hen ikke at være enig?

Jeg har sagt det med registrene, og jeg har også sagt det med amterne. Jeg kan ikke sige mere om den dagsorden, end at jeg simpelt hen ikke er enig i, at det er de rigtige skridt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det skal også blive min sidste bemærkning.

Det gik pludselig op for mig her på det sidste, at fru Lone Dybkjær måske mener, at SF mener, at vi ikke skal have det isenkram. Selvfølgelig skal vi have det dataudstyr, hvis vi skal lave noget fornuftigt. Det er ikke det, vi går imod. Og hvis det er sådan, at fru Lone Dybkjær mener, at vi sagtens kan finde de 2-3 millioner, ja men så kan vi finde dem på en anden måde. Selvfølgelig skal det udstyr være sådan, at man kan bruge det til at samkøre oplysninger og derved finde frem til, hvor vi skal tage fat.

Så jeg er sandelig ikke gået imod, at man skal indkøbe denne teknologi. Jeg siger bare, at de 10 mill. kr., der ekstra er afsat, udelukkende bør gå til selve forskningen, og så kan vi altså skaffe 2-3 mill. kr. til det øvrige.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går tilbage til ordførerrækken, og det er fru Elisabeth Bruun Olesen.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Lone Dybkjær snakkede meget om prioritering og ressourcer og om ansvarlighed over for en finanslov. Det er rigtigt nok, at VS ikke er specielt ansvarlig over for finansloven, men vi er ansvarlige over for de lønarbejdere, der arbejder i et dårligt arbejdsmiljø. Hvor mange ressourcer er der egentlig at prioritere? Hvor meget bliver der brugt på arbejdsmiljøforskningen i Danmark? Der bliver brugt ca. 10-12 mill. kr. 60 pct. af dem går til anvendt forskning, under 10 pct. bruges til metodeforskning, og nul pct. går til grundforskning. I Sverige har man 135 mill. sv. kr. til arbejdsmiljøforskning, så selv om vi praler så meget af, hvor stor vor indsats er i Danmark, er den i alle tilfælde uhyre beskeden i forhold til den svenske.

I Sverige går ca. 27,5 pct. af midlerne til psykiske og sociale aspekter og arbejdets organisering og medbestemmelse. I Danmark bruger man kun 12 pct. til det samme, og derfor bør man opprioritere både det psykiske og det sociale arbejdsmiljø, især når man tager i betragtning, at de psykiske og sociale problemer i forbindelse med indførelsen af ny teknologi bør opprioriteres, fordi teknologien giver mange nye psykiske og sociale problemer.